

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

# Cele mai frumoase povești cu animale



**EDITIE ILUSTRATA COLOR**  
SCRISA CU LITERE DE TIPAR

REGIS

**CUPRINS**

MAC-MAC .....	3
PISU.....	8
CUȚU-HAMHAM .....	13
CIUȘ-MĂGĂRUȘ .....	18
UȚA-MIELUȚA .....	23
LORRY .....	28
RIȚA-VEVERIȚA .....	33
VULPIȘOARA.....	38
RICĂ-IEPURICĂ .....	43

TEXT DE F. SAHLING  
ILUSTRAȚII DE G. MAUSER-LICHTL

---

Editura REGIS  
[www.regiseditura.ro](http://www.regiseditura.ro)  
Tel./Fax: 021.222.26.16; 0744.75.65.86



## MAC-MAC

TRECUSE DE MULT DE AMIAZĂ. RAȚA ȘI PUII EI STĂTEAU CULCAȚI PE MALUL IAZULUI. FIECARE ÎȘI ASCUNSESE CĂPȘORUL PRINTR-FULGI ȘI ADORMISE. DEODATĂ, MAC-MAC, RĂȚUȘCA CEA MAI MICĂ, SE TREZI.

VĂZÂND CĂ CEIALȚI DORM, EA ÎȘI SPUSE: „DE MULT MĂ TOT BATE GÂNDUL SĂ PLEC ÎN LUME, SĂ VĂD CÂT E DE MARE. ACUM E CEL MAI BUN PRILEJ”.

TIPTIL, SĂ NU OAUDĂ CELELALTE RĂȚUȘTE, MAC-MAC SE RIDICĂ, ÎȘI ÎNDREPTĂ CU CIOCUL HĂINUȚA DE PUF ȘI PORNII LA DRUM. TRECÂND PRIN FAȚA GRAJDULUI,

ÎȘI ARUNCĂ OCHII ÎNĂUNTRU. VACILE ERAU PLECATÉ LA PĂSCUT, ÎN AFARĂ DE DUMANA, CARE CĂPĂTASE PESTE NOAPTE UN VIȚEL. LÂNGĂ GRAJD SE AFLA COCINA PORCILOR. AICI ERA O GĂLĂGIE GROZAVĂ. TOCMAI LI SE ADUSESE MÂNCAREA ȘI PURCEII SE ÎNGHESUIAU ÎN JURUL JGHEABULUI GROHĂIND ȘI CLEFĂIND CU MARE POFTĂ. SE ÎMPINGEAU ÎNTRE EI ȘI CÂND VREUNUL ERA DAT LA O PARTE, GUIȚA CÂT ÎL ȚINEA GURA.

LA POARTĂ MAC-MAC ÎL ÎNTÂLNI PE HECTOR, CÂINELE DIN OGRADĂ, CARE STĂTEA CULCAT LA UMBRA UNUI TEI.



— ÎNCOTRO, RĂȚUȘCO? ÎNTREBĂ HECTOR.

— LA CÂMP, UNDE ÎNFLORESC MACII CEI ROȘII, RĂSPUNSE RĂȚUȘCA.

— LA SEAMA SĂ NU TE DEPĂRTEZI PREA MULT, CĂCI N-AI SĂ MAI NIMEREȘTI DRUMUL.

— AM EU GRIJĂ, SPUSE MAC-MAC LUÂND-O SPRE PAJIȘTE, UNDE ÎNFLOREAU MĂRGĂRITE ȘI CLOPOȚEI.

ȘI, PENTRU CĂ RĂȚUȘCA SE NĂSCUSE ÎNTR-O DUMINICĂ, AUZEA CUM SUNĂ ÎNCET CLOPOȚEII ÎN ADIEREA UȘOARĂ A VÂNTULUI.

PAJIȘTEA SE ÎNVECINA CU UN LAN DE GRÂU. FIRELE LUI SE ÎNȘIRAU ÎN RÂNDURI LUNGI, IAR SPI-

CELE SE APLECAU SUB GREUTA-TEA BOABELOR.

„DE AICI PĂDUREA NU POATE FI PREA DEPARTE”, ÎȘI SPUSE MAC-MAC ÎN GÂND, SILINDU-SE SĂ-ȘI FACĂ DRUM PRIN ACEST DESIȘ.

UN FLUTURE PESTRIȚ I SE TOT LEGĂNA ÎN FAȚĂ, LĂSÂNDU-SE CÂND PE UN SPIC, CÂND PE ALTUL, DE PARCĂ AR FI VRUT SĂ SPUNĂ RĂȚUȘTII: „VINO DE MĂ PRINDE”.



ÎNTRE BRAZDE, ÎNSĂ, STĂTEA PITULATĂ DOAMNA POTÂRNICHE, IAR DE SUB ROCHIA EI DE PENE ÎȘI SCOSESERĂ CAPUL O MULȚIME DE PUI MICI ȘI PLĂPÂNZI.

MAC-MAC AJUNSE ÎN SFÂRȘIT ÎN PĂDURE.

LA MARGINEA EI GĂSI NENUMĂRAȚI FRAGI ROȘII, CARE MIROSEAU MINUNAT ȘI AVEAU UN GUST TARE BUN.

ÎN PĂDURE DOMNEA O RĂCOARE PLĂCUTĂ, DAR CÂND ÎNCEPU SĂ SE ÎNTUNECE, RĂȚUȘCA FU CUPRINSĂ DE OARECARE NELINIȘTE.

DEODATĂ AUZI UN CIOCĂNIT PUTERNIC ȘI VĂZU ȘI PASĂREA CARE CIOCĂNEA. ERA O GHEONOAIE CARE CĂUTA GÂNDACI SUB COAJA COPACILOR.

CÂND O ZĂRI PE MAC-MAC, GHEONOAIA SE OPRI DIN LUCRUL EI ȘI STRIGĂ:

— CE CAUȚI ÎN PĂDURE, RĂȚUȘCO? BAGĂ DE SEAMĂ CĂ VULPEA CEA VICLEANĂ DĂ TÂRÇOALE PE AICI ȘI GROZAV ÎI MAI PLACE FRIPTURA DE RAȚĂ.

MAC-MAC VRU SĂ PLECE DIN PĂDURE, DAR NU MAI NIMEREA

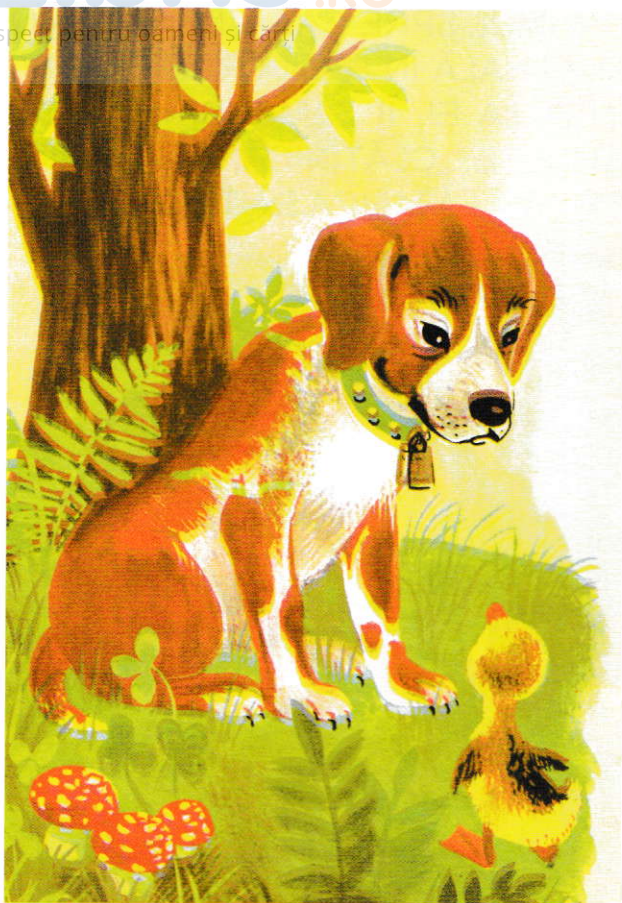


DRUMUL SPRE CASĂ. DEODATĂ O MATAHALĂ ÎN HAINĂ ROȘIE SE IVI ÎN FAȚA EI, ÎI ZÂMBI PRIETENOS ȘI-I ZISE: „CLĂTINICĂ, PUI CUMINTE, VIN' LA MAICA SĂ TE-ALINTE!”



ERA VULPEA CEA VICLEANĂ! ȘI ÎNTR-O CLIPĂ ÎNHAȚĂ RĂȚUȘCA ÎNCREMENTITĂ DE SPAIMĂ. DAR MAC-MAC SE PORNİ SĂ ȚIPE ATÂT DE TARE, CĂ HECTOR, CARE SE ȚINUSE ÎN ASCUNS PE URMELE EI, O AUZI ȘI VENI ÎN GOANĂ MĂRÂIND. SĂ FI VĂZUT CUM O LUĂ VULPEA LA FUGĂ DE-I SFÂRÂIAU PICIOARELE! CÂT AI CLIPI, HAINĂ-ROȘIE SE FĂCU NEVĂZUTĂ.

MAC-MAC TREMURA CA VARGA.



— AȘA SE ÎNTÂMPLĂ CÂND RĂȚUȘTELE PLEACĂ SINGURE PRIN PĂDURE! SPUSE HECTOR. HAIDE ACASĂ ACUM!

DAR MAC-MAC, FĂCÂNDU-I ÎN CIUDĂ, O ȘTERSE. TEMÂNDU-SE ÎNSĂ DE VULPE, NU MAI RĂMASE ÎN PĂDURE, CI IEȘI LA CÂMP.

ACOLO SOARELE MAI DOGOREA ÎNCĂ ȘI NU ERA PIC DE UMBRĂ. CURÂND MAC-MAC OBOȘI, PICIORUȘELE ÎNCEPURĂ SĂ O DOARĂ, IAR SETEA O CHINUIA RĂU.

RĂȚUȘCA ÎNSĂ ÎȘI ZISE: „AM HOTĂRÂT SĂ PLEC ÎN LUMEA LARGĂ” — ȘI MERSE CU VITEJIE MAI DEPARTE.

FIIND MICĂ ȘI LIPSITĂ DE EXPERIENȚĂ, SE ÎNCURCĂ LA FIECARE RĂSPÂNTIE, NEȘTIIND ÎNCOTRO S-O IA. AȘA CĂ NU BĂGĂ DE SEAMĂ CĂ SE ÎNVÂRTE CA ÎNTR-UN CERC.

CE BUCURIE PE EA CÂND AUZI DEODATĂ CLIPOCITUL UNUI PĂRĂU. ALERGĂ REPEDE ÎNTR-ACOLO. APA ERA RECE ȘI GUSTOASĂ.



ȘI DUPĂ CE-ȘI POTOLI SETEA, ÎȘI RĂCORI BINE PICIORUȘELE OBOSITE. ATUNCI ÎI VENI O IDEE: „DE CE AȘ MAI UMBLA PE DRUM, CÂND POT ATÂT DE BINE SĂ ÎNOT PE RÂU? E MULT MAI PLĂCUT ȘI AJUNG MAI DEPARTE”. AȘA ȘI FĂCU RĂȚUȘCA.